

terne efter opgørelse fra Sønderjyllands amtskommune, der forudsættes at føre et regnskab for diget. Dog skal arealerne ikke deltage i udgifterne til vedligeholdelse af slusen, hvilket må ses på baggrund af sikkerhedsspørgsmålets nøje sammenkædning med afvandingsagen. Endvidere vil der normalt være en vis indtægt fra diget fra udlejning af arealer til græsning m. v., og sådanne indtægter forudsættes godskrevet digeregnskabet, før vedligeholdelsesudgifterne beregnes og deles.

Bidraget fra de mellemdigs arealer er endeligt foreslået maksimeret i forhold til kapitelstaksten for byg.

Det følger af bestemmelsen, at Sønderjyllands amtskommunes vedligeholdelsesbyrde forøges i takt med, at der af hensyn til fuglelivet eller i andet naturfredningsmæssigt øjemed disponeres over arealet mellem digerne på en sådan måde, at landbrugs-mæssig udnyttelse hindres. Her tænkes navnlig på, at indvandsreservoiret eventuelt gøres større, end det af hensyn til afvandingsformålet er nødvendigt.

Til § 5.

Da anlægget etableres med Sønderjyllands amtskommune som bygherre, er et egentligt byggeudvalg, jfr. loven om Ribe dige § 4, ikke nødvendigt. Derimod vil det ikke være muligt at undvære et forum til behandling af de talrige berøringspunkter som digeprojektet og afvandingsprojektet har med hinanden og til fastlæggelse af, hvorledes det nyinddagede område endeligt skal anvendes. I § 5 foreslås der nedsat et sådant udvalg.

Til § 6.

Det fremskudte dige skal — måske bortset fra tilslutningen i digets nordlige ende — anlægges på statsejet areal. Ekspropriation vil derfor næppe forekomme i noget stort omfang, men erhvervelse af fyldmaterialer m. v. vil dog kunne komme på tale.

Ekspropriationskompetencen foreslås tillagt Sønderjyllands amtsråd, og reglerne i lov om offentlige veje foreslås bragt i anvendelse på selve ekspropriationsproceduren.

Til § 7.

Uanset at Sønderjyllands amtskommune står som bygherre for anlægget, bør kystinspektoret kunne projekttere, føre tilsyn med og regnskab for digebyggeriet på samme måde, som tilfældet er for forstærkningen af Ribe dige og anlæg af bærmeeje.

Til opgavens løsning er det nødvendigt i kystinspektoret at ansætte 1 civilingeniør i 4 år og 1 teknisk medarbejder i 2 år.

Udgifterne til aflønning af dette personale revideres over anlægsregnskabet, hvilket betyder, at staten skal udrede 60 pct. af udgifterne.

Til § 8.

Anlæg af et fremskudt dige er motiveret bl. a. deri, at sikkerheden forøges ved skabelsen af en 2. digelinje. Det følger heraf, at bebyggelse i det nyinddagede område ikke kan komme på tale. Muligheden for at opføre lettere bygninger for at udnytte arealet til græsning, f. eks. læskure og bygninger til opbevaring af maskiner, må dog ikke afskæres. Ligeledes kan områdets muligheder for at dyrke friluftsliv motivere et vist byggeri.

Til §§ 9-11.

Bestemmelserne svarer til §§ 12-14 i loven om Ribe dige.

Der er allerede indledt forhandlinger mellem ministeriet for offentlige arbejder, Sønderjyllands amtskommune, Tønder kommune og Højer kommune om det spørgsmål, som omhandles i bestemmelserne.

Til § 12.

Siden genforeningen har staten forestået visse vedligeholdelsesarbejder af den del af Højer Kanal, der ligger længere ude end 2,2 km fra Højer sluse. Den oprindelige begrundelse herfor må ses i sammenhæng med den skibsforbinding, der dengang var til Sild. Der er ikke længere tilstrækkelig begrundelse for, at staten udfører dette arbejde, der nu må ses som et led i sikring af en tilfredsstillende afvanding af marsken.

Det foreslås derfor, at statens deltagelse i kanalens vedligeholdelse ophører. Sønderjyllands amtskommune har erklæret sig indforstået med at påtage sig forpligtelsen til at vedligeholde den pågældende del af kanalen på en for afvandingen tilfredsstillende måde.

Ved fastsættelse af det vederlag på 3.500.000 kr., som afvandingsprojektet tilsvarende digeprojektet, er henset til den lokale overtagelse af denne opgave.

Til § 13.

Loven kan først træde i kraft, når den forudsatte aftale med forbundsrepublikken Tyskland er afsluttet. Aftalen forudsættes udformet således, at det er de to stater som sådanne, der forpligter sig til lige ovenfor hinanden at anlægge og sørge for vedligeholdelse af et digeanlæg på hver side af grænsen. Hvorledes opgaven inden for hvert lands grænser løses, er et andet spørgsmål, jfr. lovforslagets § 1.